

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2012/0664.07

ויקטור ויליוס 2, נווה יעקב

מספר הוועדה: 13

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: י"א בתמוז תשפ"ד (17.7.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה: 9:45

שעות סיום הוועדה: 19:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו
טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

לאה שרייבר:

מדובר כאן בבקשה ברחוב, ויקטור ויליוס 2 בנווה יעקב, יש כאן בקשה לתוספת בנייה גם בקומה,

אליעזר ראוכברגר:

הגיע המתנגד? רוחמה.

רוחמה יעקבי:

יש אחת, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע יש רק אחד.

רוחמה יעקבי:

כן, כן, הגיע. הוא אמר שהם יגיעו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לאה שרייבר:

יש לנו כאן גם בקשה, (לא ברור) וגם בקשה לצד, מבחינתנו מבחינת המלצת המחלקה, אין לנו מניעה לאשר את הבקשה, עומד בהוראות התב"ע, וגם המדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

זה תואם תב"ע?

לאה שרייבר:

לא, יש פה ניוד זכויות. ניוד זכויות אפשרי, ובנייה על הגג, מעט מרפסות, בגלל שנייה אני
אפתח את זה, אני רואה את זה בדיוק יותר טוב.

עמנואל זלטס:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להכניס את המתנגד? לאה. קדימה.

לאה שרייבר:

בינתיים עד שזה יעלה.

רוחמה יעקבי:

12:20. מבקשים שם.

אליעזר ראוכברגר:

שמעון גבאי? בבקשה אדוני. תציג את ההתנגדות.

יעל גבאי:

אני אשתו, אני יכולה להתחיל לדבר?

שמעון גבאי:

אשתי תתחיל לדבר, ואנחנו נוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

אתם תבחרו ביניכם מי יציג, זה עניין שלכם.

דליה אלפסי:

מה שמך בבקשה?

יעל גבאי:

יעל.

שמעון גבאי:

מי כבודו?

אליעזר ראוכברגר:

אליעזר ואני יושב ראש הוועדה,

רוחמה יעקבי:

כן יעל.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יעל גבאי:

אנחנו מדברים על בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל גבאי:

ברחוב ויקטור ויליוס 2,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל גבאי:

יש שני גגות, גג אחד שלנו, וגג אחד של משפחת שלר. בגג של משפחת שלר, אנחנו גרים 38 שנה, קודם כל שם, וכל הזמן היו שם 4 חלונות של רפרפות, שמהם נכנס אוויר ואור, וגם אפשרות הייתה להיכנס לבניין של, לגג שלהם. כי יש שני גגות, יש גג שלנו, וגג שלהם. עכשיו

אם תרשו לי, אני חייבת להקריא כמה דברים, כי אני לא יכולה בעל פה לומר את כל הסעיפים, אז תודה רבה. אנחנו גרים בבניין 38 שנים, מהיום שהגענו כאן, היו כאן חלונות,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, לא להפריע, לכבדת את המתנגדת,

יעל גבאי:

עם רפרפות.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יעל גבאי:

שאפשרו לעלות לגג, זה עיקר אוורור לבניין. משפחת שלר הייתה בוועד, והחליטה על דעת עצמה לסגור את כל החלונות, עם זכוכיות אטומות, ורק חלון אחד נשאר פתוח, שגם הוא,

שמעון גבאי:

ברגע האחרון,

יעל גבאי:

וגם הוא עומד על (לא ברור) שגם אם רוצים להימלט ממנו, אם יש עשן או שריפה, אי-אפשר לצאת ממנו, זה חלון רק פיר קטן של, של אוויר. בבניין שלנו בעקבות זאת קיים רק החלון הזה, חלון יחיד שהוא פתוח ממש למחצה, ככה זה הרווח שלו שהוא פתוח. בשאר הבניינים שיש לנו,

שמעון גבאי:

שאר הכניסות,

יעל גבאי:

שאר הכניסות,

שמעון גבאי:

כל חצי קומה.

יעל גבאי:

לכל חצי קומה, יש להם חלונות שם. לנו אין אף חלון אחד בבניין הזה, החלון היחיד שאותו, הם רוצים לסגור. בעיקר מדובר על (לא ברור) מפני סכנה וברוך השם ראינו איזה סכנה גדולה יכולה להיות אם יש עשן או אש, ואין לאן לברוח. מבחינה ביטחונית בימים קשים אלו, אם חלילה תפרוץ שריפה בבניין, או אירוע ביטחוני קשה.

אליעזר ראוכברגר:

איזה קומה זה?

שמעון גבאי:

שלישית.

עו"ד אלי שלר:

זה 40 מדרגות מהרחוב עד לשם, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד אלי שלר:

זה כמות לעלות, זה הכול.

יעל גבאי:

סליחה, סליחה, תן לי לדבר, תן לי לדבר.

עו"ד אלי שלר:

חס וחלילה.

יעל גבאי:

יש רק פתח צר אחד, בגג שלנו יש פתח צר בגג שזה פיר, אני רוצה להראות לכם את התמונות, והפיר, עולים עם סולם, אם אתם רוצים אפשר גם להעביר ביניכם. זה הפירוק והרכבה שדרכנו, שכל מי שמוגבל בעלייה או משהו, צריך לעלות על סולם רעוע, ואף אחד לא יעלה, אני 30 שנה גרה שם בחיים לא עליתי על הסולם הזה, זה מפחיד אותי. יש בבניין, אנשים מבוגרים, שאם תקרה סכנה, הם לא יוכלו לצאת מהבניין הזה, כי החלון יהיה סגור, והפיר אי-אפשר לעלות אליו. בגג יש פתח צר, שהוא סגור, ועלייה אל הגג כרוכה בעלייה על סולם, לא יציב, זה מהגג שלנו. בבניין יש הרבה אנשים מבוגרים, שלא יוכלו לטפס על הסולם ולברוח בעת צרה. כנ"ל הדבר לגבי עשן, אם חלילה תהיה בכניסה, בבניין שריפה, אם תיבנה תוספת הבנייה על הגג לא יישאר ולו חלון אחד בבניין, שיאפשר לעשן לצאת מן הבניין, זו סכנת חנק ואפילו מוות. הגברת שלר טענה בזמנו, בשיחה איתי, שהילדים שלה יכלו לברוח מהבניין, יפה, ומה עם יתר הדיירים? האם משפחת שלר לוקחת אחריות על חיינו? לאן הם יברחו, רוב הדיירים בבניין מבוגרים, ואין לאן לברוח, אני עצמי, אני מדברת על עצמי, התביעה שלי, אני עם שבר בסרעפת, וקרע ברצועה בברך, בוודאי לא אוכל לטפס, על סולם, ולהימלט מהבניין, בוודאי לא יוכלו גם כנ"ל המבוגרים. כל אחד מהבניינים אחרים יש חלונות בכל קומה, לנו אין שום חלון, חוץ מזה מהבניין, וגם הם מקפידים, משפחת שלר, כל הזמן גם לסגור את דלת הכניסה, כך שאנחנו בכלל כל הזמן כלואים, אסור לצאת, לא מפה ולא משם. גם בעקבות כל הסיפור שאני אומרת, ירד גם ערך הדירה שלנו. הקטע של להיכנס אליהם לגג יהיה סגור וחסום, יצטרכו לעלות רק דרך הגג שלי, אז כל התיקונים, כל הדברים יעשו דרך הגג שלי, שיכול לגרום לי נזק לגג, נזק עתידי. וגם להוריד את ערך הרכוש שלי. חדר מדרגות יהיה חשוך, חשוך לגמרי, כי עכשיו יש את החלונות שהם סתמו אותם, עכשיו הם רוצים לסתום לגמרי את החלונות, ולא להשאיר, לא חלון, לא אוויר וגם לא אור, גם אור לא ייכנס לשם. כמו שהזכרתי המצב שאנחנו מדברים עליו, היה קיים מרגע שנכנסתי לדירה, לפני 38 שנים, היו רפרפות, וגם כשהם נאלצו להגיע אל הגג שלהם, הם הוציאו את הרפרפות, והם דרך זה הם נכנסו לגג שלהם, גם בשעת סכנה אפשר היה לפרק את הרפרפות, ולצאת משם. היום אם יסתמו את זה, אין כניסה לא לגג, לא לרפרפות, ואין (לא ברור) הרפרפות, ביקשנו ממשפחת שלר שישאירו את החלון פתוח, ושייבנו בערך מטר קדימה, כל שעדיין יישאר חלון אחד בבניין. בתכנון המקורי לא התחשבו בדברינו, והבנייה אמורה לבטל את כל החלונות, בשיחה עם גברת שלר היא טענה, בפנינו בתחילה לפני תקופה של זמן, שהיו לה בעיות עם מכבי אש, כי לא רצו לאשר, שום שינוי לא נעשה לידיעתנו בבניין, כך אינני מבינה איך אישרו להם מכבי אש לבנות ולחסום נתיב אוויר לבניין, סגירת כל החלונות, תיצור גם בבניין עובש, ומאחר ואין לאדים לאן

לצאת, הכול ייספג בקירות. מצב שיכול לעורר גם תחלואה קשה ובעיות, זה מה שאני אמרתי, אם אתם רוצים אפשר לראות נתתי לכם את התמונות.

רוחמה יעקבי:

כן, ראינו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ראינו, תודה. מי משיב, משיבה?

עו"ד אלי שלר:

עו"ד אלי שלר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אלי שלר:

עו"ד אלי שלר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

עו"ד אלי שלר:

תודה. אז קודם כל אני רוצה לענות בכמה טענות ששמעתי פה עכשיו שלא כתובות במפורט להתנגדות, אבל אני אדבר עליהם,

אליעזר ראוכברגר:

אולי תענה אז קודם על מה שכן מפורט, אחר כך נדבר על מה שלא.

עו"ד אלי שלר:

לא, כי זה (לא ברור) קצת את העניין מה שנאמרו פה עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. תבחר אתה את הסדר, רק בסופו של דבר תענה על הכול.

עו"ד אלי שלר:

אשתדל.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

עו"ד אלי שלר:

אז ככה לגבי שהגברת לא רוצה סולם רעוע יציאה לדוד מן הגג לפתח העליון, לא (לא ברור), בצד. לא ברור לי, היא מפחדת לעלות על הסולם, כי לחלונות שהיא טוענת שהיא רוצה להימלט מהם במקרה סכנה, אין סולם בכלל, אם ראיתם בתמונות, אם לא, יש לי גם תמונות שצילמתי אתמול בלילה, באזור החצי, לא חושב שמאז היה שינוי כלשהו. אין בכלל סולם, זאת אומרת שלקפוץ משהו כמו 2.5 מטר גובה ולצאת מהחלון,

יעל גבאי:

זאת אומרת שאתה (לא ברור) אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, גברתי בואי, יהיה לך זכות תגובה,

יעל גבאי:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

כחוק, הכול בסדר.

יעל גבאי:

אוקי,

עו"ד אלי שלר:

כך שלהגיד,

אליעזר ראוכברגר:

תרשמי לך אם יש לך הערות על מה שהוא אומר,

עו"ד אלי שלר:

בבקשה, רוצה דף.

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהוא רשם, כשאת דיברת.

יעל גבאי:

כן, סליחה.

עו"ד אלי שלר:

בבקשה גברת.

רוחמה יעקבי:

כן, תרשמי אסור לך להתפרץ.

אליעזר ראוכברגר:

הזכות בסוף היא שלך, התגובה, זה סדר הדיונים.

עו"ד אלי שלר:

בשמחה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה אדוני.

עו"ד אלי שלר:

(לא ברור) לקרוא לזה הימלטות, ובשביל זה אפשר להגיד שאפשר להימלט שם, הכול לא אפשרי, שתיים הגובה של החלונות האלה, שאני אומר דרכם, זה לדעתי סביב בין 30 ל – 40 ס"מ גובה, משהו כזה, אני לא רואה איך, הרבה אנשים יכולים מה זה? הפתח של החלון, זה לא משנה אם, החלון ככה לא נראה אופציה שאנשים לא, עם הפציעות שהיא טוענת שיש לה גם שם, רפואה שלמה. לא נראה לי שהיא יכולה לקפוץ את ה – 2.5 מטר ולצאת משם, לא הגיוני. הטענות לגבי כל האנשים המבוגרים שבבניין וכולה, גם לא רלוונטי, כולם חתמו והסכימו לבנייה, למעט משפחת גבאי.

שמעון גבאי:

סליחה, אני רוצה (לא ברור).

עו"ד אלי שלר:

רק שנייה, לא, לא,

שמעון גבאי:

זה התנהל בצורה מאוד מוזרה.

עו"ד אלי שלר:

אני לא התפרצתי לך, אל תעצור אותי יותר.

רוחמה יעקבי:

יש לך זכות לדבר, אסור לך (לא ברור).

עו"ד אלי שלר:

לגבי הטענה של סוגר את הדלת, ומחליק את הבניין, בוודאי שזה לא נכון, יש בלילה סוגרים, שלא ייכנסו בעלי חיים בלילה שחשוק, זה הכול. לא, אין שום סיבות אחרות, על העניין של המכבי אש בכלל לא ברור לנו מאיפה הוא הגיע, אנחנו פעם ראשונה שומעים שמכבי אש אסרו את הדבר הזה, אני לא יודע על הדבר.

יצחק תורג'מן:

עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תורג'מן עוד לא, עוד לא, עוד לא התור שלכם.

רוחמה יעקבי:

אני אקרא לך,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רוחמה יעקבי:

בסדר, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

תן לו כיסא שיישב, אוקי,

עו"ד אלי שלר:

אוקי, עכשיו לגבי מה שטענות שהכתובות בהתנגדות, אז בקצרה גם כן נעבור על זה, לגבי חדר מדרגות והימלטות ואוורור וכולה, וכולה. הבניין הזה, בניין בן שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר, יש אנשים, אי-אפשר, יצחק.

רוחמה יעקבי:

עוד מעט.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט, עוד מעט.

יצחק תורג'מן:

לא מרגיש טוב.

עמנואל זלטס:

בבקשה, אז תנוח, אל תסתובב.

אליעזר ראוכברגר:

תלך, אנחנו נדון, זה בסדר.

יצחק תורג'מן:

אל תעצבן אותי, טוב?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, הלאה. בסדר, בעל הבית. הלאה, נו.

עו"ד אלי שלר:

בבניין הזה, כמו שאמרתי הוא בניין שאני אתמול, בערב, (לא ברור) שישה,

אליעזר ראוכברגר:

די, תמזוג לו כוס מים, תמזוג לו.

עו"ד אלי שלר:

עשר וחצי בלילה, יש בסך הכול, מרחוב ויקטור ויוליוס, עד לקומה שלהם, באזור 38, או 40 מדרגות, זה הכול. עכשיו מתוכם יש דלת כניסה בכניסה לבניין, וכשאתה נכנס לבניין, אם אתה יורד, חצי קומה, קומה למטה, 12, 13 מדרגות, יש עוד דלת אוורור, כלפי הצד של (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:

(לא ברור) שם?

עו"ד אלי שלר:

פרדס, כך שיש שם שתי דלתות, אני לא מכיר הרבה בניינים בירושלים, גם שתי דלתות, אוורור לרחוב, חלון, הם התחייבו, אני יודע שבונים היום במידטאון 42 קומות, ואין פתחי אוורור טבעי, או אור טבעי או כל הטענות ה - , השטויות האלה, שבטח לא אמורות לעכב בנייה למשפחה

שגרים היום בדירה קטנה עם שישה ילדים ומתרחבים (לא ברור). זה לא הגיוני פשוט לא לתת להם את הבנייה כמו שאמרתי כבר זה, כמו שאמרתי על ההימלטות החלון הזה, אני אמרתי? בהומור מה שנקרא בחוץ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה, למה,

עו"ד אלי שלר:

אני מוכן ללכת למבנה,

אליעזר ראוכברגר:

אם את המתקנים אתה שם על הגג שלהם, ולא שלך?

עו"ד אלי שלר:

אני חוזר בי מהבקשה, ואם לא, שהם יבטלו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, למה על הנושא של המתקנים, או כל זה, אתה שם על הגג שלהם, ולא על שלך?

עו"ד אלי שלר:

אין מתקנים.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיא אמרה,

יעל גבאי:

לא, אמרתי אם הם יסגרו את זה,

עו"ד אלי שלר:

מתקנים לגג שלהם?

יעל גבאי:

אמרתי שאם יסגרו את החלון הזה, כל, כל ההתנהלות תהיה דרך הגג שהיא,

עו"ד אלי שלר:

לא,

יעל גבאי:

כי הגג הזה.

עו"ד אלי שלר:

זה צריך להבין אדוני, ההתנהלות זה הפתח של ההימלטות עם הסולם, הימלטות, הפתח יציאה לגג,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר כבר קיים במצב אז איז.

עו"ד אלי שלר:

הנה, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה במצב אז איז זה היום.

עו"ד אלי שלר:

אני לא ראיתי אותם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה לא עונה לי על מה ששאלתי אותך.

עו"ד אלי שלר:

זה המצב, אני לא משנה את הסולם,

אליעזר ראוכברגר:

זה היום,

עו"ד אלי שלר:

בונים למעלה בגג, לא משנה אותו.

יעל גבאי:

הסולם (לא ברור) לעלות.

עו"ד אלי שלר:

לא נוגע בו, הנה התמונות, עם התמונות.

יעל גבאי:

זה התמונה אי-אפשר לצאת משם בכלל.

לאה שרייבר:

מהסולם אמורים לעלות,

עו"ד אלי שלר:

גם אדוני, (לא ברור). הימלטות במקרה אסון, תסתכלו כמה זה, לא יודע זבל, ומחסן שהם עשו, שגם אי-אפשר להימלט, גם אם מישהו היה רוצה בכלל להימלט, זה מאתמול בלילה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עוד משהו?

עו"ד אלי שלר:

אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי, אני חשבת שאתה יוצר חלון חדש, לא חלון חדש, פתח חדש עם סולם, הבנתי, זאת אומרת,

עו"ד אלי שלר:

יש פתח עם סולם, לא חדש.

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו,

עו"ד אלי שלר:

זה קיים, לא משנה את הקיים.

אליעזר ראוכברגר:

הקיים, הוא כמו היום.

רוחמה יעקבי:

כמו עכשיו.

עו"ד אלי שלר:

נשאר הפתח בגג נשאר, לא נוגע בו.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, שהוא גם היום בצד שלהם.

עו"ד אלי שלר:

הוא לא (לא ברור), מדרגות,

יעל גבאי:

בצד שלנו,

עו"ד אלי שלר:

אתה יוצא בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע שנייה לאה, כן, לאה. בבקשה לאה.

לאה שרייבר:

שתי דירות, יש לנו שתי דירות קיימות שהם באותה כניסה, זה החדר מדרגות פה, פתח יציאה לגג עם סולם. עכשיו הבינוי של משפחת שלך, הוא מעל גבי, על גבי הדירה שלהם, במפלס, במפלס העליון, על גבי קונטור הדירה שלהם. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לאה שרייבר:

עכשיו זה תוכנית צל לדירת המתנגדים, בכניסה ליד, מעל קונטור הדירה שלהם. אם תשימו לב באזור הזה, זה האזור והחדר המדרגות, מבוקשת פה בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

והפתח הוא הריבוע הקטן.

לאה שרייבר:

נכון, וזה קיים, וזה לא ללא שימוש.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, זה ללא שימוש, בעצם כמו שאמר העו"ד,

לאה שרייבר:

נכון מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

לאה שרייבר:

ולא מאשירם,

אליעזר ראוכברגר:

אלי, לא משנה.

עו"ד אלי שלר:

נולדתי עם (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

לאה שרייבר:

עוד משהו שאני רוצה להעיר, עוד משהו שאני רוצה להעביר, אם אני מבינה נכון את הנושא של החלונות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לאה שרייבר:

בעצם יש כאן הפרש מפלסים, בין שתי הדירות. מה שקורה,

אברהם שלר:

חצי קומות כל הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לאה שרייבר:

ומה שקורה שבעצם אני מבינה נכון, קיימות, קיימים פה באזור הזה, או באזור הזה חלונות, ברגע שהם בונים, ובעצם הם בונים על קונטור הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנתי, זאת אומרת,

לאה שרייבר:

זה נסתם.

אברהם שלר:

ממשיכים את כל הזה.

לאה שרייבר:

החלונות האלה נסתמים, כתוצאה מהבינוי, בגלל הפרשי המפלסים. הדירה שלהם נמוכה יותר, והדירה שלהם גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הבנתי את מה שאתה טוען לגבי הנושא של הימלטות מהחלונות, זה הבנתי. מה לגבי האור? של מי שמקבל אור, לא צריך לטפס 2.5 מטר.

עו"ד אלי שלר:

כן, אבל אור למה? לחדר המדרגות טיפה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דובר לא מזוהה:

מה זה טיפה?

שמעון גבאי:

לא, לא, הוא רוצה שאנחנו נחיה בתוך מערה, באמת, אתה הולך על האינטרס הכספי, אתה יותר מאשר ההיגיון, תדבר תכלס לעניין,

אליעזר ראוכברגר:

אדון גבאי,

שמעון גבאי:

מה זה השטויות האלה?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה,

שמעון גבאי:

בחי"ך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני שאלתי את השאלה, לא אתה שאלת. אני עושה את העבודה בשבילך. כן,

עו"ד אלי שלר:

בנייה חדשה, אנחנו עוסקים בזה במשרד שלנו, אני לא רואה פה בניינים חדשים שיש אור בהכרח טבעי, יש, נכון, אם יש ואפשר לסדר איתו, יש איזה שהוא יתרון, אבל להפוך את זה ולמנוע בנייה תוספת בנייה למשפחה, זה המרחק הוא ענק. יש,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד אלי שלר:

איפה, כמו שאמרתי יש, כל הבניינים החדשים היום נבנים עם זה? מה הבעיה שצריך להדליק את האור של החשמל, עוד שתי דקות ביום? אני אשלם עוד 6 שקלים לוועד הבית לחודש, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הבנתי אותך.

עו"ד אלי שלר:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

עו"ד אלי שלר:

זה לא טענה אמיתית.

עו"ד אלי שלר:

ואותו דבר לגבי האוורור, האוורור הזה יש חלון אחד, (לא ברור) שלבים, זה לא מאוורור בניין,
יש שתי דלתות שפתוחות

שמעון גבאי:

שינו,

עו"ד אלי שלר:

די תיתן לי לדבר כבר.

רוחמה יעקבי:

אל תדבר.

שמעון גבאי:

הם שינו.

עו"ד אלי שלר:

שקט.

רוחמה יעקבי:

יש לך זכות תגובה אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

די נו. בוא אני מבין אותך, אבל תבין את הכאב שלהם, את הצורה שלהם הם לא באו לפה (לא ברור) תיאטרון, הם באו להציג התנגדות, וזכותם.

עו"ד אלי שלר:

אני מוכן,

אליעזר ראוכברגר:

זה שהוא צועק, אני גם לא חושב שצריך להיות, אבל,

עו"ד אלי שלר:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

להבין שיש לו טענה ומצוקה, צריך להבין את זה,

עו"ד אלי שלר:

אז יש, דרך אגב החלון הזה שיוצאים לגג, הבעיה היום,

יעל גבאי:

הוא סגור כל הזמן,

עו"ד אלי שלר:

רק שנייה, אבל תתנו לי לדבר, בחייכם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לעשות אותו, אתה יכול לעשות אותו שקוף?

עו"ד אלי שלר:

אני אעשה אותו חלוף שקוף, עלי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד אלי שלר:

עלי, אני מחליף אותו. מה הבעיה?

לאה שרייבר:

את מה? את מה?

רוחמה יעקבי:

חלון שקוף.

ישראל קלרמן:

חלון.

עו"ד אלי שלר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי שיהיה, שיהיה לו אור מלמעלה, אוקי, הבנתי, הבנתי,

עו"ד אלי שלר:

עוד שנה וחצי הוא בא ואומר,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הלאה.

עו"ד אלי שלר:

פתח שקוף.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנו בוא תמשיך.

עו"ד אלי שלר:

האוורור כמו שאמרתי, לא בונים עליו.

אליעזר ראוכברגר:

ענית, ענית. אוקי, הלאה.

עו"ד אלי שלר:

דיברנו, הטענה הרביעית,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש לך מחכה לי מר תורג'מן, אני לא יכול יותר מזה,

עו"ד אלי שלר:

מה זה? כן, מר תורג'מן אנחנו מכירים שנים כבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אלי שלר:

זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא יש עכשיו דבר שאני כבר שאני לא מפחד ממנו, כי הבן שלו כבר לא מפקד המחוז.

יצחק תורג'מן:

ילד טוב.

אליעזר ראוכברגר:

החבר הכי טוב שלי.

עו"ד אלי שלר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, הוא מפטר אותו, מה? אין,

עו"ד אלי שלר:

לא נראה לי שמישהו יכול לעשות את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

עו"ד אלי שלר:

כשהוא החליף את החלונות, הוא עשה את זה על דעת עצמו, צריך להבין, הוא היה וועד הבית, וכולם שילמו כל הדיירים, כולל אלה שילמו על החלונות,

יעל גבאי:

לא שאלת את אף אחד,

עו"ד אלי שלר:

רק שנייה, אז מה זה לא שאלת? אל תסכימו,

שמעון גבאי:

הוא לא שאל, הוא עושה.

עו"ד אלי שלר:

שקט כבר.

שמעון גבאי:

אמר לי עובדה, הביא חלון, וקבע אותו בחלון.

עו"ד אלי שלר:

אבל הייתם כולם.

שמעון גבאי:

תגיד את כל התמונה האמיתית.

עו"ד אלי שלר:

את כל השכנים, והוא אומר אנחנו לא מסכימים לזה, ולא משלמים לזה, כולם שילמו והסכימו, כולל הבקשה, כולם חוץ ממך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, סיימת?

עו"ד אלי שלר:

אז זה הכול, אז אני סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אלי שלר:

עם כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

מר גבאי, או גברת.

נלי צדוק:

מה השם שלו?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל גבאי:

אני רוצה לומר דבר אחד, הוא אומר איפה שהחלון בגג, הפיר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יעל גבאי:

שנייה, זה פיר אני רוצה להראות את זה עוד הפעם שתבינו, אני אישה קצת (לא ברור)
שמלאה, אני לא אוכל לעבור דרך פיר כזה. אם מחר תהיה פה סכנה,

עו"ד אלי שלר:

היום את עוברת?

יעל גבאי:

תסלח לי,

עו"ד אלי שלר:

אני שואל,

יעל גבאי:

היום אני יכולה לעבור, כי החלון יותר גדול, החלון יותר גדול,

שמעון גבאי:

כן, הוא יותר גדול, הוא יותר, כן הוא היה פתוח.

יעל גבאי:

והוא היה,

שמעון גבאי:

אתם סגרתם אותו כמו בית סוהר, עשיתם את זה,

יעל גבאי:

הוא גם יותר גדול.

שמעון גבאי:

ההתנהלות הזאת היא התנהלה בשלבים (לא ברור) מהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל את זה אמרת קודם גם, אני אומר אם יש לך משהו להגיד, נוסף.

רוחמה יעקבי:

תוספת תגיד.

יעל גבאי:

הוא אומר שהבניין היה בן שתי קומות, לא הבנתי מה הוא אמר, זה בניין של 4 קומות, שבכל הבניינים, לידינו, בכל קומה יש פתח לאוורור, החלון הקטן הזה, שהוא תוריד,

אליעזר ראוכברגר:

גם תמונות בדיוק כאלה, בדיוק את אותם תמונות גם היא הביאה,

יעל גבאי:

החלון הקטן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר. בבקשה.

יעל גבאי:

שהוא טוען שזה לא מועיל לאוורור, רק חלון קטן בקורונה, או במחלות זה מועיל לאוורור, ואין דבר כזה, שאין בבניין אוורור, כי זה שיש דלקות למטה, כל הזמן (לא ברור) סגירות, זה שיש פיר למעלה, אף אחד לא פותח את הפיר, כי הפיר הזה נשאר סגור.

עו"ד אלי שלר:

בלילה אנחנו סוגרים שלא ייכנסו.

שמעון גבאי:

אז ככה, זה מסומן (לא ברור) את הזה, אני אומר לו - מה זה? הוא אומר לי - אנחנו בונים פה מדרגות, לא יודע על מה מדובר בכלל. אחר כך יצא זה, נפלטה זה,

אליעזר ראוכברגר:

בהפסקה, בהפסקה.

שמעון גבאי:

יש אלטרנטיבה, משנית לבנייה שלו, ואז הוא אמר זה יעלה לי המון כסף, וזה, כאילו הוא צריך לזוז עם כל הבנייה לא לחסום את החלון, ואת התוכנית הזאת הוא לא הציג לנו, זה רק ככה זה במשפט אחד או שניים, הייתה אלטרנטיבה משנית לבנייה שלהם, והם לא העלו אותה, אתה מבין שזה היה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה רבה, הדיון הסתיים, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

רוחמה יעקבי:

תקבלו תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, תודה רבה.

רוחמה יעקבי:

תקבלו תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

ישראל קלרמן:

בזה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יעל גבאי:

רק יש לי שאלה ואם נקבל תשובה והיא לא לרוחנו, מה אנחנו יכולים לעשות? בסדר, אוקי, תודה רבה, סליחה אם,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה.

יעל גבאי:

באנו טעונים, אבל מי, הנכס שלו, מי שיהיה לו בעיה בנכס, למישהו יהיה בעיה אחר כך להימלט מבניין, בטח שהוא יבוא מעוצבן וכועס.

שמעון גבאי:

איך מקבלים תשובה אחרי זה?

אליעזר ראוכברגר:

רוחמה, רוחמה.

רוחמה יעקבי:

בוא, אני אסביר לך בוא, בוא,

אליעזר ראוכברגר:

הנה היא אחראית על תשובות.

יעל גבאי:

תודה.

רוחמה יעקבי:

כן, בוא.

אליעזר ראוכברגר:

לאה.

יצחק תורג'מן:

איפה אני אשב?

ישראל קלרמן:

פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה. החלטה, קדימה,

לאה שרייבר:

סליחה, אני אתכם.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) פה?

לאה שרייבר:

טוב, מה? מה יש לנו להתייחס?

אליעזר ראוכברגר:

נו, תתייחסי להתנגדויות.

לאה שרייבר:

אני חושבת שאנחנו, אנחנו לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לאה שרייבר:

אני חושבת שאנחנו, שההתנגדויות כאן הם לא, הם לא באמת תכנוניות ואנחנו יכולים לדחות אותם, כאילו הגישה לגבי הגישה על הגג, הגישה לגג היא קיימת, גם עם סולם, זה לא, לא משתנה, לא נפגע, הבינוי הוא רק על גבי קונטור, קונטור הדירה של המבקש, אין נגיעה לדירת המתנגד. דירת המתנגד יכולה לממש בעתיד, בינוי דומה, או זהה.

עמנואל זלטס:

יש לא תוכנית צל גם.

לאה שרייבר:

יש לה תוכנית צל, נכון, ואנחנו, גם אם היו מבקשים בינוי מה גם לחדר המדרגות, אנחנו לא היינו מאפשרים, במקרה הזה הם גם לא הציגו. זה לגבי ה - , בגלל הפרשי המפלסים, נחסמים החלונות, החלונות,

רוחמה יעקבי:

שיהיה להם שקוף.

לאה שרייבר:

זה חדר מדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל את מה שהוא אמר שהוא מוכן לשים למעלה,

לאה שרייבר:

את זה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

את הפיר לגג, יהפוך את זה, או לשקוף, לא יודע לזכוכית, או פלסטיקה עבה, משהו שהוא יהיה שקוף וייתן אור מהשמש, כן,

לאה שרייבר:

זה כלום, זה כן, זה לא,

עמנואל זלטס:

זה מהתקרה.

אליעזר ראוכברגר:

משהו מעט, מעט. כן,

לאה שרייבר:

יואל, אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

לאה שרייבר:

אחרי שזה (לא ברור) מעבר ואף אחד לא התנגד,

עמנואל זלטס:

יש מנקה בבניין, יש וועד בית, גם את זה הם יקנו.

לאה שרייבר:

בסדר, אין בעיה, אבל אני אומרת החסימה של החלונות זה לא משהו שאמור למנוע את הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא עוצרים בנייה בגלל חסימה של החלונות, זה לא,

לאה שרייבר:

גם לבקש ממנה (לא ברור) טובה יותר, לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, להתקין תאורה טובה, להתקין את זה על חשבונם. שיתקינו טובה יותר, על חשבונם.

לאה שרייבר:

יהפכו את החלון,

אליעזר ראוכברגר:

ושיישא בעלות הועד בית של התוספת הזאת. כן,

לאה שרייבר:

(לא ברור) מתוכננות קצת שונה, אז שמה כן יש,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של הפיר הזה, זה פיר שהיה נשאר אז איז לא השתנה שום דבר, לגבי הנושא של ה - , חלונות שנסתמים, וזה כאילו, במילוט עם כל הכבוד, חלונות גבוהים, אנשים מבוגרים, א', גם צריך לציין שחוץ מהם, כל הבניין הסכים, אף אחד לא בא בטענות על הסגירה של החלונות, גם השכנים המבוגרים האחרים, ירידה או הימלטות של 40 מדרגות, ללמטה, 40 מדרגות, זה שתי קומות, שתי קומות זה לא משהו מי יודע מה, וחוץ מזה החלונות האלה לא נועדו במקומם בשביל להימלט אם חלילה יש שריפה.

לאה שרייבר:

אולי בכלל סגורים.

אליעזר ראוכברגר:

ובוודאי יכול להיות, ולא רק שהם סגורים, לטפל אליהם 2.5 מטר לחלונות כשאין סולם, זה הרבה יותר קשה, מאשר לטפס פיר ללמעלה, עם סולם, לכן באמת, זו טענה עם כל הכבוד חלשה ביותר, שלא עומדת מבחינת, באיזון מבחינת הצד השני שמבקש לבנות, ולהרחיב את דירתו, וכשיש לו הסכמות של השכנים, למעט משפחת גבאי. זהו.

מיטל שניאור:

זה התנגדות יחידה.

אליעזר ראוכברגר:

זה התנגדות יחידה מכל הדברים, לכן אני חושב דין ההתנגדות להידחות, ולאשר את הבקשה, האם זה מקובל על כולם?

מיטל שניאור:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, מיטל, מה?

מיטל שניאור:

(לא ברור) בזה,

אליעזר ראוכברגר:

מקבלים את זה שיעשה שקוף קצת ייתן טיפה אור, ונושא שיתגבר את החשמל בחדר המדרגות על חשבוננו, זהו. טוב.

סיום הדיון

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – מספר 13
מתאריך י"א בתמוז תשפ"ד (17.7.2024)